

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Testatur Iatro Christum innocentem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

pla, quibus iustos in culpam perhibet incidisse, dicens: *ſi forte in ſuppris fuerit deprehenſus: Et Abraham cum ancilla concubuit: & David alienam adamavit, & ſibi adſcivit uxorem.* Non ſic latro, qui cum ſe accuſaret de peccatis, digniſſimus fuit, cui Chriſtus peccata remitteret: Iua enim peccata confeſſus eſt, non ut nos, privatim in templo, ſed publice in monte Calvaria; non in ſacro tribunali, ſed in cruce; non clam, ſed palam; non uni, ſed pluribus; non modeſtè muſſitando, ſed altè clamando; & Chriſtum agnovit Redemptorem, & ſe peccatorem. Ergone Chriſte ad prædicandam tuam patientiam, ad extollendam miſericordiam, ad laudandam bonitatem, ad tuendam innocentiam, non habes aptiorem oratorem quam latronem? Rectè: cum enim in mundum veneris propter peccatores, cum peccatoribus manducaveris, cum peccatoribus converſatus fueris, & cum peccatoribus, ac pro peccatoribus moriaris: quinam tuam poſſunt aptius efferre miſericordiam, quam exhibes peccatoribus, quam miſeri peccatores? Me eſſe peccatorem, licet ipſe inficiarer, argueret me mater mea: *Quia in peccatis concepit me mater mea.* Nec ſic tamen à te fugio, ſed ad te vel idèd confidentiùs fugio, quia peccator ſum: tu enim es, de quo dictum eſt: *Hic peccatores recipit.* Recipe me hìc priùs in gratiam, dein in gloriam.

Pſal. 50.

Luc. 15. 2.

§. II.

Teſtatur latro Chriſtum innocentem.

Mat. 24.
40.

CHriſti eſt eſſatum: *Duo erunt in agro: unus aſſumetur, & unus relinquetur.* Hìc autem duo ſunt in cruce, duo ejuſdem criminis rei, duo ejuſdem ſupplicij participes, duo Chriſto æquè vici-

vicini, duo ejusdem ut culpæ, sic pœnæ confor-
tes: & ecce, unus assumitur, & unus relinquitur.
Cur ita Christus fecerit, noluit Deus nos intelli-
gere, & ideò nefas est nos hoc inquirere. Cùm
ergò investigare non liceat, cur Deus sic fecerit,
sufficit scire quòd fecerit. Sed audiamus prius
historiam, antequam miremur historiæ even-
tum. Vix se & socium accusaverat mali latro bo-
nus, cùm eructavit cor ejus verbum bonum;
cùm hæc diceret de eo; qui solus est bonus. *Hic
verò nihil mali gessit.*

Quid audio? *Hic nihil mali gessit?* Ergòne inju-
sta est Synagoga? Erravit Pilatus? Argues An-
nam & Caipham? Accusabis Scribas, Rabbinos,
Pharisæos, magna illa Synagogæ oracula? tu con-
demnabis omnes Sacerdotes? Dices iniquum es-
se summum Pontificem? Tu totam criminis in-
simulabis Hierosolymam? Tu totus natus es in
peccatis, & in peccatis morieris, & æquissimos
mundi judices judicabis? *Hic nihil mali gessit.* Sile:
blasphemias, dum hunc malefactorem exculas.
Una est totius Synagogæ, imò Jerosolymæ vox:
Reus est mortis. Hic nihil mali gessit. Audiat Oriens,
audiat Occidens; audiat cælum, audiat terra; au-
diant Judæi, audiant Gentiles; audiat tota rerum
Universitas: *Hic nihil mali gessit.* Diceres hîc loqui
non latronem è patibulo, sed Doctorem in pul-
pito. Ubi estis Scribæ, Principes Sacerdotum,
Pontifices, qui totam ætatem teritis legenda
Prophetas, & evolvendo Scripturas? Hic latro
in vestra Synagoga nunquam fuit discipulus, &
tamen tradit rectè judicandi disciplinam. Hic li-
teras nunquam didicit, & tamen vos literatos ut
Magister docet. Vos in Christum blasphematis,
hic blasphemantes corripit; vos eum de varijs

criminibus accusatis, hic omni eum crimine absolvit, dicens: *Nihil mali gessit.* O virum dignum inter paucos eligi, qui Christum inter tam multos reprobos autus est innocentem profiteri. Apostoli fugiunt, discipuli latent, omnes ejus amici tacent. Judæi illudunt, Romani crucifigunt; totus mundus eum condemnat; unus latro illum absolvit. Accusat omnium malitiam, dum unius excusat innocentiam. Quid potuisset plus dicere sedens ad dexteram virtutis Dei, quam jam pendens à dextera Filij Dei? Ubi es nunc Petre, & Iacobe? Vos illum vidistis in monte Thabor fulgentem gloriâ instar Solis, vestes ejus albas instar nivis, & tamen jam timidi lateris, infidi fugitis, & tantum non fide excidistis. Hic autem non videt ejus gloriam, sed ignominiam; non fulgentem instar Solis, sed morientem instar abjectissimi vermis; videt eum non candidum instar nivis, sed rubicundum instar sanguinis; totum lacrum, cruentum, lividum, squallidum, tamen agnoscit eum summum Dominum, veneratur ut Regem, adoratur ut Deum. Optimum Christi Confessorem, Martyrem, Apostolum! O Iesu, memineris hic Verborum tuorum; dixisti, & promissisti: *Omnis qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui in caelis est.* Confessus est hic latro coram hominibus blasphemantibus, conspuentibus, crucifigentibus: confessus est, & non negavit sicut Petrus: confessus est, & non prodidit sicut Iudas: confessus est, & non siluit sicut Ioannes: confessus est, & non blasphemavit sicut alter latro: confessus est audacter, intrepide, confidenter, te esse Dominum, & Regem, te nihil mali gessisse. Qui ergo con-

*Matt. 10.
22.*

confessus est coram hominibus in mundo, te nihil egisse mali, quid non debet coram Angelis in Paradiso expectare boni? Vere bonus es latro, furaris etiam dum moreris, prædas agis, dum animam agis, violentus rapis cælum, actus in patibulum crucis. Nobilis profecto latro, qui post latrocinium invadit Paradisum. O melatronem, sed non bonum, quia dico multum te egisse mali. Toties te profiteor gessisse aliquid mali, quoties ego sum malus. & offendo te, qui solus es bonus. Nihil tu gessisti mali: testimoniū est latronis, & scio quia verum est testimonium ejus. Si possent testimonium de te perhibere muta & inanima, dicerent cum latrone: *Nihil mali gessit*; dicerent cum Judæis: *Bene omnia fecit*. Solum diurno, luna cum nocturno mundum illustrat jubare, stellæ dum scintillant, ignis dum ardet, terra cum stat, aqua dum fluit, arbores dum germinant, agri dum florent, pisces dum natant, aves dum volant, serpentes dum repunt, omnia hæc stentoreâ voce clamant: *Hic nihil mali gessit*: *Luc. 23. 1*
Bene omnia fecit. Hæc est vox totius universi, omni tubâ clarior. Vos Scribæ, & Pharisei, qui toties scrutamini Scripturas, invenietis in ipsa prima pagina Scripturæ scriptum digito Dei: *Viditque Deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona*. Quis est ille Deus, nisi idem ille qui in Concilio vestro interrogatus: *Tu ergo Filius Dei es? Et respondit: Ego sum*. *Mat. 21. 41.* Hic est Deus, quem vos crucifixistis, & non est alius præter ipsum. Si ergo vidit cuncta quæ fecerat, & erant valde bona; verus est sermo quem dixit latro; *Hic nihil mali gessit*. Tamen ubi omnia dicunt: *Bene omnia fecit*, solus dicit te aliquid gessisse mali, in quem omnia contulisti bona homo, pro quo tu factus es homo. Verum tu, qui

Luc. 23. 1

41.

Mat. 7.

37.

Mat. 21.

41.

Ioan. 18.

2.

qui nihil mali gessisti, malos male perdes. Quare oro cum Ecclesia, ego indignus Ecclesie filius: Recordare Iesu pie quod sim causa tua via, ne me perdas illa die: ut possis dicere de hac turba, quod olim de exiguo Apostolorum grege, Non perdidisti ex eis quemquam.

§. III.

Oratio boni latronis ad Christum.

Deut. 21.

23.

Gal. 3. 13.

Cesset jam veritas oraculi tui, ô Moyses: Maledictus omnis qui pendet in ligno: quando qui malè vixerat, latro, benedictus est ab illo, qui pro nobis factus est maledictum, per illud in quo pependit lignum, obtinuit Regnum, numquam fortunatior, quàm in hoc suo infortunio: servatus est pereundi occasione. Qui ubique fuerat vagus, ubi profugus; fixus fuit in cruce, ut inveniretur à Deo crucifixo. Dei absolutus est in foro, statim ac damnatus est in suo. Dicendo Christum nihil gessisse mali, jam desierat esse malus, supererat ut inciperet esse bonus. Hoc jam agit. Quare postquam increpauerat blasphemantem socium, Christum agnoscit suum Dominum, dicens: Domine memento mei, cum veneris in Regnum tuum.

Ps. 144.

13.

Ps. 24. 16

Scio te Regem esse, tametsi non videam nisi spineum in vertice sertum pro corona, patibulum pro solio, sanguinem pro murice, clavos pro gemmis, pro palatinis, duos latrones: tamen Rex es tu. At Regnum tuum non est de hoc mundo: sed Regnum tuum, est Regnum omnium seculorum: est Regnum, cuius nullus est finis. Cum veneris ad illud regnum, memento mei. Ah Domine, respice in me, & miserere, quia unicus, & pauper sum ego.